

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8578/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת י' וילנר
כבוד השופט א' שטיין

העותר: ניסים חדד

נגד

- המשיבים:
1. ראש הממשלה ושר הבריאות בנימין נתניהו
 2. סגן שר הבריאות כבוד הרב יעקב ליצמן
 3. הפרופסור יצחק קרייס מנהל בית החולים שיבא תל השומר
 4. דוקטור בועז לב נציב תלונות הציבור במשרד הבריאות
 5. פרופסור איתמר גרוטן יו"ר הוועד למיגור גזענות, אפליה והדרה במערכת הבריאות
 6. היועץ המשפטי לממשלה עו"ד אביחי מנדלבלט
 7. המשנה ליועץ המשפטי לממשלה דינה זילבר
 8. פרקליט המדינה עו"ד שי ניצן
 9. מפכ"ל המשטרה רב ניצב משה אדרי
 10. הסיוע המשפטי
 11. כבוד השופט אריאל צימרמן

עתירה למתן צו ביניים וצו על-תנאי

בשם העותר: בעצמו

פסק-דין

השופט א' שטיין:

1. לפנינו עוד עתירה שמשמשת נדבך בשרשרת ההליכים המשפטיים בהם נוקט העותר במשך למעלה מעשור, אשר הוגשה בד בבד עם העתירה בבג"ץ 8575/18 תדד נ' שרת המשפטים (להלן: בג"ץ 8575/18). הפעם, קובל העותר על החלטה של בית משפט השלום בה"פ (שלום ת"א) 37091-07-16 מדינת ישראל נ' תדד (22.7.2016) (להלן: ההחלטה), אשר במסגרתה ניתן צו המורה לעותר לצאת מכל שטחי בית החולים תל-

השומר, לרבות השטחים הציבוריים, ולא להיכנס לשטחים אלו באין צורך בקבלת טיפול רפואי. העותר מבקש כי נבטל את הצו האמור ונורה ללשכת הסיוע המשפטי במחוז תל-אביב לספק לו סיוע משפטי בסכסוך שבינו לבין בית החולים תל-השומר.

2. מצבו של העותר מעורר אמפטיה. העותר פונה מדירתו בבני-ברק בשל אי-תשלום חוב משכנתא לפני למעלה מעשור (לפירוט העובדות בעניין מצבו של העותר ראו, מבין פסקי דין רבים: בג"ץ 5715/13 תדד נ' שרת המשפטים (21.8.2013); בג"ץ 1404/15 תדד נ' ראש הממשלה ושר המשפטים (1.3.2015)) ומאז הוא דר רחוב. מדובר באדם בן 68, גרוש, אב לשישה ילדים וסב לנכדים, ודומה כי קשריו עם משפחתו ידעו ימים טובים יותר. לאחר שפונה מדירתו, ובמשך למעלה משבע שנים, נהג העותר לשהות בשעות היום בקפיטריה של מרכז השיקום בבית החולים תל-השומר. כפי שעולה מההחלטה, במשך שנים רבות ניסו הגורמים השונים בבית החולים למצוא פתרון למצבו של העותר תוך הסתייעות ברשויות הרווחה, והציעו לו שלל פתרונות חלופיים – אשר כולם נשללו על ידו – כחלופה לשהותו בתחומי בית החולים. לבסוף, פנה בית החולים לבית משפט השלום תל אביב-יפו בבקשה לצו יציאה מכוח חוק לניהול מוסדות (מקרים מיוחדים), התשי"ב-1952. לאחר קיום דיון בהול תוך 24 שעות, כמצוות התקנות, נעתר בית המשפט לבקשה והוציא צו כאמור.

3. לעותר טענות מן הגורן ומן היקב כנגד בית החולים, כנגד בית המשפט שנתן את הצו וכנגד גורמים נוספים. העותר טוען כי ההחלטה בעניינו מסתמכת על טענות כזב וכי העדויות שנשמעו נגדו הן עדויות שקר. בסופו של יום, מבקש העותר כי נורה על ביטול הצו שכן, לדבריו, איננו מפריע לאיש ושהייתו בתחומי בית החולים אינה מהווה מטרד או הפרעה לתפקודו של מוסד רפואי זה.

4. סבורני כי עלינו לדחות עתירה זו על הסף מבלי לבקש את תגובת המשיבים. בית משפט זה אינו משמש אכסניה בה ניתן לתקוף את החלטתו של בית משפט השלום בעניין צו יציאה. כדי לתקוף את הוצאת הצו על העותר להגיש ערעור לבית המשפט המחוזי. במקרה דנן, המועד להגשתו של ערעור כאמור חלף זה מכבר, ומשכך אין בדינו להושיע. זאת ועוד, בית משפט זה אף איננו האכסניה המתאימה לביטול פסק-דין חלוט של בית משפט שלום או מחוזי (ראו: ע"א 9369/12 איבי נ' צ.א.מ.א הובלות דלק בע"מ, פסקה 17 (22.7.2014)).

5. בשולי הדברים, אביע תקווה כי העותר יזכה לאוזן קשבת אצל רשויות הרווחה וכי אלו ימצאו פתרון לקשיים הממשיים עמם הוא מתמודד, כולל סיוע במציאת חדר

בשכר דירה שהתקציב של העותר מאפשר. נראה שפתרון כזה כבר הונח על-ידי רשויות הרווחה לפתחו של העותר; ואם כך הוא הדבר, טוב יהיה אם הפתרון יוצא מן הכוח אל הפועל.

6. סוף דבר: העתירה נדחית. משלא נתבקשה תגובה, לא נעשה צו להוצאות. יחד עם זאת, נמליץ לעותר להימנע מלנקוט בהליכי סרק נוספים, ובעניין זה ראו את הערותיי בבג"ץ 8575/18.

ניתן היום, ה' בטבת התשע"ט (13.12.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט